

[Arbejdsministeren]

Hr. Kaj Poulsen sagde noget meget interessant, nemlig at hvis der kan opnås enighed omkring arbejdstilbudsordningen, er Socialdemokratiet villig til at se på rådighedsbegrebet. Jeg kunne ikke forstå det anderledes, end at hr. Kaj Poulsen var rimeligt imødekommende over for de formuleringer omkring rådighedsbegrebet, som er i redegørelsen. Det vil jeg da i givet fald hilse med glæde.

For så vidt angår den konkrete udformning af fremtidige rådighedsregler skal den selvfølgelig ligesom fortidige rådighedsregler grundigt drøftes med arbejdsmarkedets parter i Landsarbejdsnævnet. Det er vi som sædvanlig indstillet på at gøre.

Jeg kan allerede nu sige om det med det geografiske område: Skal vi nu ikke droppe al den snak om, at nogle fra Jylland skal sendes til Sjælland? Det har jo ikke det fjerneste med sagen at gøre. Geografisk område betyder selvfølgelig det område, hvori man lever, fordi de fleste af os lever i et parforhold, hvor begge har en indtægt, og man kan jo netop ikke flytte den ene med det resultat, at den anden bliver arbejdsløs.

Der er ikke så megen mystik i spørgsmålet om geografisk område og ej heller i spørgsmålet om fagligt område. Man skal simpelt hen gøre det, som arbejdsmarkedsnævnene gør allerede i dag, når de skal vurdere, om et arbejdstilbud er rimeligt ud fra geografiske og faglige hensyn. Det er faktisk også tanken, at de samme arbejdsmarkedsnævne skal gøre det i fremtiden. Og hvem er det nu, der sidder dér? Det er jo fagbevægelsen, det er arbejdsgiverne, det er kommuner, og det er amter. Så det er altså i lokalområdet, men baseret på retningslinjer, som er forhandlet med arbejdsmarkedets parter på landsplan, at man skal lave denne fortolkning af, hvad der er geografisk og fagligt rimeligt. Lad os nu ikke lave for megen mystik om det.

Til fru Lilli Gyldenkilde vil jeg, ud over det jeg allerede har sagt, sige, at der ikke er konstateret noget flertal i Folketinget imod mit lovforslag af 13. april 1988. Mit lovforslag af 13. april kom aldrig til første behandling, så det er et åbent spørgsmål, om der ville have været flertal. Da jeg lyttede til debatten i dag, kunne jeg da godt fornemme, at der måske allerede, hvis vi havde færdigbehandlet lovforslaget, kunne have været flertal dengang. Når jeg så tænker på, hvilke yderligere forbedringer der er lavet

for de langtidsledige siden da, øger det min optimisme med hensyn til troen på, at der også er flertal til at udmønte den lovgivning, jeg fremsætter til efteråret.

Fru Lilli Gyldenkilde sagde, at SF formentlig ikke hørte med til det brede flertal. Da vil jeg godt sige, at jeg ikke udelukker nogen på forhånd. SF kan selvfølgelig vælge at sætte sig uden for indflydelse ved at komme med ultimative krav, så der ikke er noget at tale om, men hvis SF vil tale konstruktivt med om de forbedringer, som reelt ligger her for de langtidsledige, så skal SF ikke føle sig udelukket på forhånd, så skal SF også have lov til at være med og få indflydelse og medansvar. Jeg skal slet ikke snakke om hængekøjer og sådan noget, men jeg ved, at selv om det er sommer, så er det rart at være ude af dem en gang imellem, og det inviterer jeg SF til i forbindelse med denne lovgivning.

Fru Lilli Gyldenkilde sagde – og det er jo meget rigtigt – at der allerede på det eksisterende lovgrundlag kan laves fornuftige ordninger og fornuftig vejledning. Ja, sandelig! Horsenseks-emplerne er nogle af dem. Jeg gør opmærksom på, at der også i redegørelsen står en hel masse om en lang række administrative forbedringer, som er gennemført, og en lang række administrative forbedringer, som vi er i gang med at gennemføre. Jeg minder om, at den daværende regering fik Det Radikale Venstres støtte til at øge bevillingerne til arbejdsformidlingssystemet med henblik på netop at have bemanning til at gennemføre en lang række af disse informations- og vejledningsindsatser, som nu altså administrativt er gennemført.

Så vi er helt enige om, at der kan gennemføres forbedringer, og vi er i fuld gang med at gøre det, og vi har til hensigt at fortsætte med det arbejde.

Så vil jeg godt til hr. Knud Lind sige, at jeg ikke har tænkt mig at komme med kommentarer til de afsluttende mere generelle bemærkninger om indkomspolitik, for indkomspolitikken har noget at gøre med en anden del end det, vi beskæftiger os med her. Men for så vidt angår hr. Knud Linds bemærkninger om selve redegørelsen og dens indhold har jeg noteret mig en saglig, på punkter kritisk, men alligevel imødekommende tone, som jeg hilser velkommen.